

investment | projects | tenants | facility management | construction | design
office | shopping centres | residential | industry | development | real estate

 VOLKSBANK

20
LET

PASSERINVEST
GROUP

 Pradera
Europe

 rilancio®

 P3 POINT
PARK
PROPERTIES

 CRESTYL

 BNP PARIBAS
REAL ESTATE

108
REAL ESTATE AGENCY

 HB REAVIS
REAL ESTATE

 CPI
Group
Czech
Property
Investments
a.s.

 InterCora bpd development

 JONES LANG
LASALLE®
Real value in a changing world

 DTZ

AED project slaví dvacetiny

„Projektování je týmová hra...“

AED – tři písmena pojící stovky projektů a desítky ocenění. Kancelářská i obchodní centra, hotely, stadiony, parky, rezidenční domy, obnovy historických staveb, ambasády a další, na nichž se AED project po boku předních architektů za 20 let podílela. Jak se změnilo projektování v čase, proč je to týmová hra a jaká má pravidla? Jak rostla společnost AED project? Ptáme se Ing. Aleše Marka a Ing. Zbyněka Ransdorfa, stojících v čele jedné z největších projekčních a inženýrských kanceláří Česka.

Výběr z portfolia AED project: Ambasáda České republiky ve Washingtonu; Turecká ambasáda v Praze, Fushivelavaru Resort – Maledivy; Vzrová obnova NKP Klášter premonstrátů Teplá;

Knihovna Václava Havla; Letní stadion Chomutov; Main Point Karlin Praha 8; Karlin Hall I a II Praha 8; Keystone Praha 8; Breda & Weinstein Opava; Park Malinová-Chrpová, Areál volného času Ladronka; Slovanský dům Praha, BB Centrum – Gamma & Alpha, Jungmannova Plaza, Hotel Boscolo; Hergetova cihelna; Villa Park Strahov; Rekonstrukce Oranžerie Pražského hradu, Vestavba a přístavba kostela Svaté Anny, Kotelná, Portheimka; Kongresové centrum Zlín; rezidence Alibaba; hotel U Zlatého anděla Praha atd.

Letos slaví projekční kancelář AED project 20 let. Jak vznikla? Jak jste se potkali?

AM: Se Zbyněkem jsme se potkali v jedné laviči na stavební fakultě ČVUT. Tím vlastně naše cesta začala. Po studiích, v roce 1989, jsme

Ing. Zbyněk Ransdorf a Ing. Aleš Marek – majitelé společnosti AED project

Main Point Karlin ■ Architekt: DaM, spol. s r. o.
Projektant: AED project, a. s.

společně nastoupili do společnosti Pragoprojekt k panu profesoru Keilovi, a dva měsíce potom už následovala změna režimu, se kterou začaly přicházet i první zakázky od privátních investorů.

ZR: Impulsem k založení vlastní firmy pak bylo stavební povolení hotelu Hoffmeister, kdy už nešlo sedět na dvou židlích. Nejdříve jsme pracovali jako sdružení architektů a tato spolupráce vyústila v roce 1992 k založení společnosti s ručením omezeným AED project.

Jaké byly další práce? Hned zpočátku šlo o poměrně velké stavby...

AM: Pak to šlo už poměrně rychle. K úplně prvním patří např. základní škola v Nymburce s panem arch. Matyášem, což byl velký projekt – rekonstrukce a dostavby včetně astronomické observatoře, sportovní haly s mezinárodními parametry, mediatéky a víceúčelového kinosálu. A pak rekonstrukce a dostavba objektů Na Příkopěch s panem arch. Šaferem a arch. Hájkem nebo hotel Cristal Palace v Mariánských Lázních.

ZR: Co nás posunulo hned zpočátku k velkým projektům, bylo projektování v AutoCADu. Jedná se o počítačovou grafiku, která tehdy byla v ČR úplnou novinkou, a nikdo s ní moc neuměl. My jsme se s ním setkali už na vysoké škole, což pak bylo výhodou i pro další projekty pod hlavičkou AED project.

AED project celebrates twentieth anniversary

“Designing is a team game...”

AED – three letters encompassing hundreds of projects and dozens of awards. Offices and shopping centres, hotels, stadiums, parks, residential buildings, reconstructions of historical buildings, embassies and others that AED project has contributed to alongside leading architects over the last twenty years. How has designing changed over time, why is it a team game and what are its rules? How has AED project grown? We asked Aleš Marek and Zbyněk Ransdorf, who head up one of the largest design and engineering offices in the Czech Republic.

Selection from AED project's portfolio: Embassy of the Czech Republic in Washington; Turkish Embassy in Prague; Fushivelavaru Resort – Maldives; exemplary reconstruction of Teplá Premonstratensian Monastery, a national cultural monument; Václav Havel Library; Chomutov Ice Rink; Main Point Karlin Prague 8; Karlin Hall I and II Prague 8; Keystone Prague 8; Breda & Weinstein Opava; Malinová-Chrpová Park, Ladronka leisure centre; Slovanský dům Prague, BB Centrum – Gamma & Alpha, Jungmannova Plaza, Hotel Boscolo; Hergetova cihelna; Villa Park Strahov; Reconstruction of Prague Castle Orangery, Built-in structure and addition to the Church of St. Anna, Kotelná, Portheimka; Zlín Congress Centre; Residence Alibaba; Hotel U Zlatého anděla Prague, etc.

This year the AED project design office is celebrating 20 years. How did it originate? How did you meet?

AM: Zbyněk and I met sitting on one bench in the Czech Technical University's Faculty of Civil Engineering. That is actually where our path began. After our studies, in 1989, we started working in Pragoprojekt together with Professor Keil and

this was followed two months later by the change in the regime, when the first orders from private investors started coming in.

ZR: The impulse to establish our own company was the building permit for the Hoffmeister Hotel, when it was no longer possible to sit on two chairs. At first we worked as associated architects and this cooperation led to the founding of AED project, a limited liability company, in 1992.

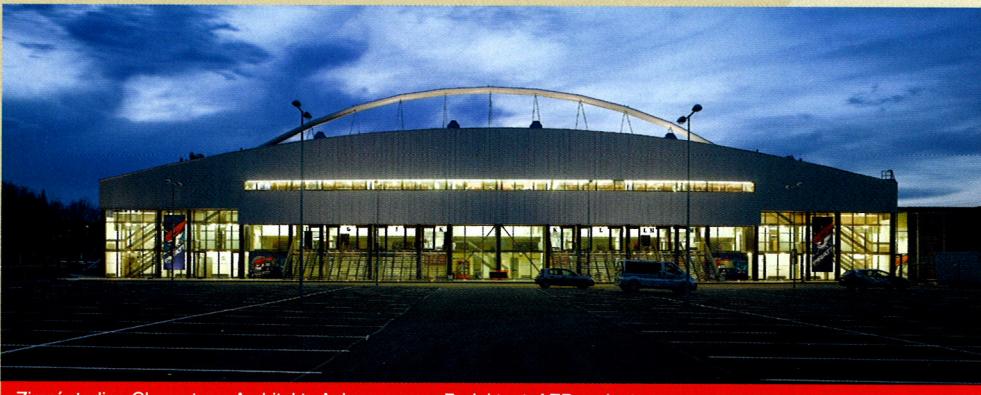
What was your next work? There were relatively large buildings right from the beginning...

AM: Then things went relatively quickly. The very first projects include, for example, an elementary school in Nymburk with the architect Matyáš, which was a large project – the reconstruction

is computer graphics, and it was absolutely new in the Czech Republic at the time and nobody knew how to do much with it. We encountered it right in university, which was also an advantage for more projects under the AED project banner.

Portheimka Villa with the Šafer Hájek architekti atelier also belongs to your beginnings. But you also did a lot of other projects together. Which ones were they?

AM: If I go from back to front, they include, for example, the Breda & Weinstein shopping centre in Opava, Malinová-Chrpová Park, which won the Grand Prix of Architects this year, previously the Ladronka leisure centre and reconstruction of the Ladronka manor house in Prague 6 and a whole range of residential projects – e.g. the beautiful Na Dolinách project for AT Development. Portheimka was our first project with the Šafer Hájek architekti atelier, which then led to a nice friendly relationship which endures to this

Zimní stadion Chomutov ■ Architekt: Anima, s. r. o. ■ Projektant: AED project, a. s.

and additional construction including an astronomical observatory, sports hall with international parameters, mediatheques and a multifunctional cinema hall. And then the reconstruction and addition to the Na Příkopě buildings with the architects Šafer and Hájek or the Cristal Palace Hotel in Mariánské Lázně.

ZR: Designing in AutoCAD is what pushed us towards large projects right from the beginning. This

day. In the year 2000, when we were building our headquarters in Prague 5, they were one of the ateliers that came together here.

How many projects are you currently working on?

AM: On the order of a few dozen. Each order is a long distance marathon and can easily last 3 years or more. We start at the very beginning,

K vašim počátkům patří i Vila Portheimka s ateliérem Šafer Hájek architekti. Společně jste ale realizovali i mnoho dalších projektů.

Které to byly?

AM: Když půjdou ze zadu, je to např. obchodní centrum Breda & Weinstein v Opavě, Park Malinová-Chropová, který letos získal Grand Prix architektů, předtím Park volného času a rekonstrukce usedlosti Ládronka v Praze 6 a celá řada bytových projektů – např. krásný projekt Na Dolinách pro AT Development. Portheimka byl nás první projekt s kanceláří Šafer Hájek architekti, což pak vyústilo v pěkný přátelský vztah, který trvá až dodneska. Když jsme v roce 2000 stavěli naše sídlo v Praze 5, byli jedním z ateliérů, co se zde daly dohromady.

Na kolika projektech pracujete v současné době?

AM: Řadově jsou jich desítky. Každá zakázka je běh na dlouhou trať a může trvat klidně 3 roky a více. Začínáme již v úplných počátcích, což jsou územní plány, přes všechny povolovací procesy, až po vlastní výstavbu. Je těžko říci, kolik jich máme právě nyní, protože každý projekt vyžaduje v určité fázi jiné nasazení kanceláře, což kapacitně graduje při zpracování stavebního povolení a prováděcí dokumentace. Klíčoví lidé z naší strany jsou na nich zapojeni od počátku do konce. Což je velmi podstatné – myslím, že pak je náš podíl na stavbě skutečně znát.

AED project je projekční a inženýrská kancelář. V čem se liší role architekta a projektanta?

ZR: Architekt i projektant jsou nedílnou součástí celého procesu. Je to partnerský vztah. Snažíme se architektovi vytvářet určitý stavebně-technický background (zázemí) od technických a profesních řešení, přes inženýring, až po odezvu v cenových relacích návrhu. Je to diskuze nad celým záměrem – o možnostech vlastní realizace na daném místě za konkrétních podmínek, která má i finanční průsečík. Je nezbytná symbi-

óza všech zúčastněných, aby výsledek byl z pohledu architekta, projektanta, a hlavně investora maximálně efektivní.

AM: Na domě by nemělo být poznat, kde končí architektura a začíná technika. Obě profese se musejí prolínat. Je do určité míry chybou, že existuje na ČVUT jedna fakulta stavební a jedna architektury. Když má architekt technické myšlení a cítění, stejně jako když má stavař cítění výtvarné, je určitě přínosem. Troufnu si tvrdit, že projekty, za které jsme dostali ocenění, jsou přesně ty, kde se obě věci podařilo skloubit.

ZR: Snažíme se tvůrce respektovat a architektonické řešení doplnit. Projektant může výraz domu podstatně ovlivnit a výsledek je dobrý pouze tehdy, když je spolupráce naplněná vzájemným respektem. Tyto věci ale nevznikají ze dne na den. Týmy si musejí vzájemně porozumět, důvěřovat si a vědět, že jim jde o společnou věc. Pak jde projekt rychle dopředu a promítně se to i ve výsledku.

Jak ho projektant může ovlivnit konkrétně?

ZR: Myslím, že zcela zásadně, a to oběma směry. Architekt zpravidla přichází s představou zhmotněnou ve formě skic a modelu, a pak je důležitá role projektanta a diskuse nad optimálním technickým řešením, které záměr postupně formuje – po stránce statiky, technických profesí atd. Je to dialog – proces, který se v různých fázích projektu liší. Na počátku řešíte koncepční stránku a na konci např. jak se kříží kabely nebo trubky.

AM: Přirovnal bych to např. ke kopané – všechni nemohou útočit nebo bránit. Musí fungovat jako tým, protože je to týmová práce – od počátku až do konce, i když proporce a nasazení se v průběhu hry i projektování mění.

Řada architektonických ateliérů spolupracuje s AED project delší dobu od Šafer Hájek architekti, DaM, přes arch. Evu Jiřičnou, arch. Tichého nebo Ricardo Bofilla a další...

ZR: Možná trochu neskromně řeknu, že je to otázkou důvěry. Časem prověřenou korektní

Residence Triplex ■ Architekt: A69 – architekti, s. r. o.
Projektant: AED project, a. s.

vazbou. Kdy věci, které říkáme a projektujeme, jsou technicky dotažené, bez nějakých polštářů. Mají smysl a opodstatnění. To je, proč si myslím, že se vracejí.

Kdo patří k vašim klientům?

AM: Většina zakázků nám chodí od architektonických kanceláří, na druhou stranu nás oslovojí i developeri – často v případě, kdy mají architekta z ciziny a potřebují doplnit tým do funkční podoby tak, aby byl schopen realizovat projekt v Čechách – to je např. Karlin Hall nebo Keystone. Někdy se na nás obrátí přímo investor nebo stavebník, a žádá nás i o doporučení architekta. Např. ve fázi studie proveditelnosti...

Máte za sebou řadu projektů. Které vám nejvíce přirostly k srdci nebo byly technicky zajímavé?

AM: Svým způsobem je zajímavý každý projekt a je to práce, která se musí udělat poctivě. Tzn. není velkých a malých projektů. Co ve vás utkví asi nejvíce, jsou ty první. Mám rád např. projekt Ládronka, protože je pro lidi, a když se tam jede člověk projít nebo projet na bruslích, tak z něj má obyčejnou radost. U komerčních projektů jde zpravidla o dům pro omezený okruh lidí.

which means from the municipal plans, through all the licensing processes to the actual construction. It is hard to say how many we have just now, because each project requires a different amount of work from the office in different phases, which increases in terms of capacity during the preparation of the building permit and the construction documents. Our key people are connected to them from the beginning to the end. Which is very important – I think that our share in the construction can truly be seen.

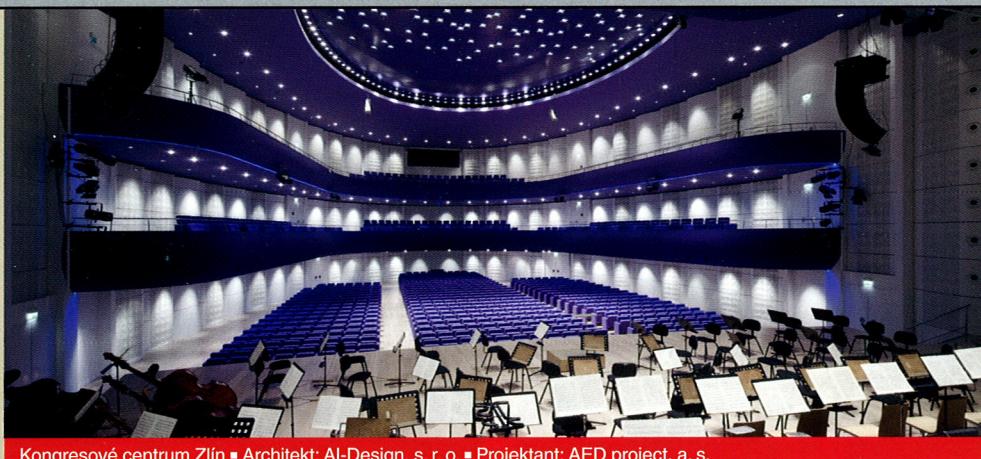
AED project is a design and engineering office. How do the roles of the architect and designer differ?

ZR: The architect and designer are integral parts of the whole process. It is a partner relationship. We try to create a certain structural/technical background with the architect from technical and professional solutions, through engineering to the response in the price relations of the design. It is a discussion over the entire plan – about the possibilities of the actual construction in a given place under specific conditions, which also has a financial intersection. It is a necessary symbiosis of all those who are participating in order for the result to be as effective as possible from the perspective of the architect, designer and, especially, the investor.

AM: You shouldn't be able to tell where the architecture ends and the technology begins on a building. Both professions must intersect. To a certain extent it is a mistake to have one civil engineering faculty and one faculty of architec-

BBC – objekt Alpha ■ Architekt: Aulík Fišer architekti, s.r.o.
Projektant: AED project, a.s.

Kongresové centrum Zlín ■ Architekt: Al-Design, s.r.o. ■ Projektant: AED project, a.s.

ture at the Czech Technical University. If an architect can think and feel technically it is definitely an advantage, just as when a civil engineer can feel artistically. I would even go so far as to say that projects that we received awards for are precisely those where both of these things come together successfully.

ZR: We try to respect the authors and supplement the architectural design. The designer can considerably influence the expression of a building and the result is only good when the cooperation is full of mutual respect. But these things do not originate overnight. Teams have to understand and trust each other and know that they are looking for common ground. Then the project proceeds quickly and this can also be seen in the result.

How specifically can a designer influence it?

ZR: Quite significantly, I think, and in both directions. The architect usually comes with an idea which takes the form of a sketch and model, and then the role of the designer is important with the discussion of the optimal technical solution that gradually formulates the plan – with regard to the statics, technical professions, etc. It is a dialogue, a process that differs in the various project phases. At the beginning you design the conceptual aspect and at the end how the cables or pipes cross, for example.

AM: I would compare it to football, for example – not everybody can attack or defend. It has to

work as a team because it is teamwork – from the beginning to the end, even if the proportions and the workload change during the course of the game and when designing.

Several architecture ateliers have been co-operating with AED project for a longer time from Šafer Hájek architekti, DaM, to the architects Eva Jiřičná, Tichý, Ricardo Bofill and others...

ZR: Maybe I won't be all that modest when I say that it is a question of trust. A tried and tested professional bond. When the things that we say and design are followed through technically, without any padding. They make sense and have substance. That, I think, is why they keep coming back.

Who are your clients?

AM: Most of our orders come from architecture ateliers, on the other hand developers also approach us – often when they have foreign architects and need to supplement their team to make it function so that they are able to implement a project in the Czech Republic – this is, for example, Karlin Hall or Keystone. Sometimes the investor or owner turns to us directly and asks us to recommend an architect. For example in the feasibility study phase...

You have a lot of projects behind you. Which ones were technical interesting or have you become attached to?

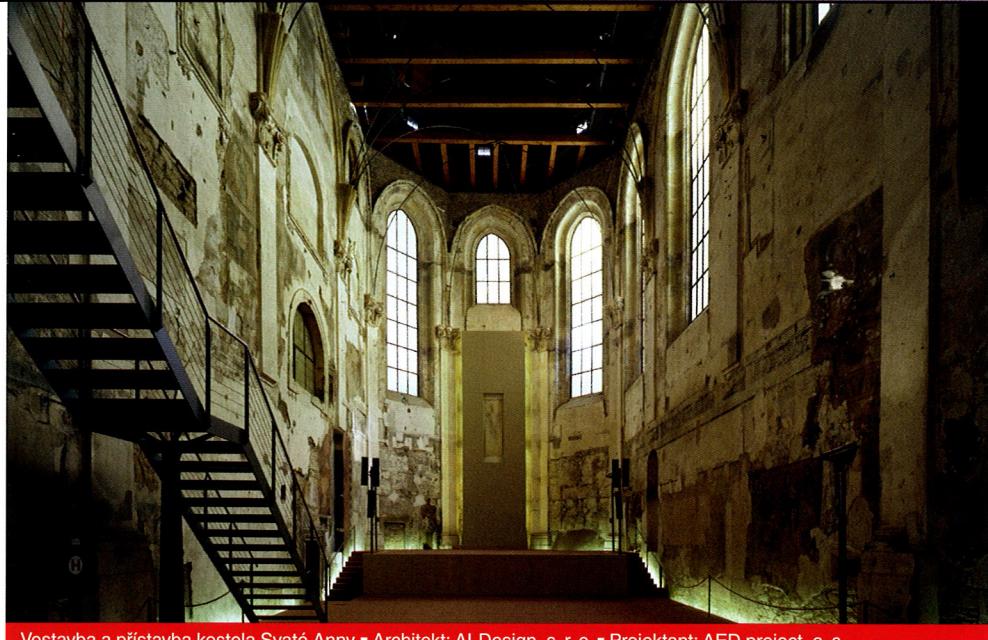
ZR: Ani co do technického řešení není projekt lepší nebo horší, ta zajímavost může být pokaždě někde jinde – od statického řešení, přes koncepci mikroklimatu, fungování subsystémů nebo použití nových materiálů a technologií atd. – záleží na úhlu pohledu. Z těch prvních projektů bych jmenoval hotel Hoffmeister, který nám dal poprvé pocítit reálnitu skutečného projektování a stavění, kterou vám škola nedá. Z hlediska objemu byl zajímavý např. projekt rekonstrukce Slovanského domu, kde jsme použili k založení a podchycení historických objektů tehdy úplně nové technologie a pohybovali jsme se v poměrně neznámém prostředí. Potom např. atypická stavba Oranžerie Pražského hradu s paní arch. Jiřičnou. Tehdy nám zahradníci nevěřili, že tam kytky skutečně porostou – znamenalo to udělat seriózní rozklad provozních podmínek a technického řešení – a ve finále ho zcela akceptovali.

S arch. Evou Jiřičnou jste spolupracovali i na dalších projektech...

ZR: Kromě Oranžerie Pražského hradu jsme se potkali ještě např. při obnově kostela Svaté Anny pro nadaci Václava Havla. Což byl jeden z příkladů velmi citlivé rekonstrukce. Po ročním sledování mikroklimatu jsme co do technického vybavení vlastně jen obnovili některé funkční prvky z hlediska větrání, co zavedli už naši předkové, a dovybavili objekt osvětlením. Přestože to nejdříve vypadalo, že budeme přistavovat další dům jen pro technologie. Naši předkové měli některé věci dobře vyzkoušené a není vůbec špatné pochopit, proč je tak dělali a vracet se k nim. Bohužel tohle vám ale na škole nikdo neřekne, finální řešení je věcí trpělivého hledání a následných zkušeností.

Podílíte se i na obnově národní kulturní památky kláštera premonstrátů v Teplé.

AM: Kláštery a podobné typy staveb byly v průběhu války i po ní často velmi zdevastované. Snažíme se jim vrátit život obnovou přirozených průduchů větrání, použitím jilových izolací a tradičních řemesel a postupů, abychom jim tím, že

Vestavba a přístavba kostela Svaté Anny ■ Architekt: Al-Design, s. r. o. ■ Projektant: AED project, a. s.

tam přidáváme nové věci, co nejméně uškodili. Všechno tam už je. Když se podíváte na dnešní zelené certifikace, tak tyhle staré budovy jsou často zelenější než ty nové, kde je někdy techniky více, než je nezbytně nutné. Ale u rekonstrukcí památkově chráněných objektů se člověk musí držet zpátky a nesnažit se tam dát všechno, co ví a zná, nebo co najde v posledním katalogu.

Jaký je tedy váš názor na certifikace, resp. zelené budovy?

AM: Každá budova dnes musí tyto aspekty zohledňovat, ať se již certifikuje, nebo ne. Velké firmy chtějí deklarovat, že neškodí zemi více, než musejí, a vyhledávají tak tzv. zelené budovy. Současně pokud se zpočátku investuje trochu více, je pak budova úspornější co do provozních nákladů – a každý rozumný uživatel chce dům, kde neutratí zbytečně moc peněz za jeho provoz. S ekologií je to trochu jako s farmářskými trhy. Vracíme se k tomu, co bylo dříve normální. Pak technika trochu předběhla dobu a v některých případech jsou budovy příliš přetechnizované, tzn. zbytečně drahé a také díky komplikovaným technologiím více poruchové. Je potřeba tyto stavby řešit intuitiv-

ně. Musí být uživatelsky příjemné – aby uživatel nemusel půl hodiny studovat manuál, než si rozsvítí světlo...

ZR: Část developerů začala přemýšlet i o provozních kvalitách domu, a ne jen jak rychle postavit a rychle prodat. Posunulo to diskuzi ohledně variantního řešení energetických konceptů objektů, včetně využití alternativních zdrojů. V technické koncepci domu – tam vidím posun a jednoznačné pozitivum zelených certifikátů. Na druhou stranu, jestli dům získá dva body navíc za stojany na kole, v tom to hlavní určitě není.

Jak se technologie měnily v čase?

AM: Největším vývojem prošla oblast technického vybavení budov, zejména ve slaboproudech.

Rekonstrukce Oranžerie Pražského hradu ■ Architekt: Eva Jiricna Architects ■ Projektant: AED project, a. s.

AM: Every project is interesting in a manner of speaking and it is work that has to be done conscientiously. That means there are no large and small projects. Those that stick in your memory the most are probably the first ones. I like the Ládronka project, for example, because it is for the people, and when a person goes for a walk or roller skating there, he usually gets a lot of enjoyment out of it. Commercial projects are usually about a building for a limited circle of people.

ZR: A project isn't better or worse as far as the technical solution is concerned, either. What is interesting can be different each time – from the solution of the statics, through the conception of the microclimate, the operation of the subsystems or the use of new materials and technologies, etc. – it depends on the point of view. From these first projects I would mention Hoffmeister Hotel, which first let us feel the reality of really designing and constructing that no school can give you. From the perspective of volume, for example, the project for the reconstruction of Slovanský dům was interesting. Here we used a completely new technology to provide the foundation and underpinning of the historical buildings and we were moving in relatively unknown waters. Then, for example, the atypical construction of the Prague Castle's Orangery with the architect Eva Jiřičná. At the time the gardeners didn't believe that flowers would actually grow there – it meant making a professional analysis of the operating conditions and technical solution – and they ultimately accepted it entirely.

Karlin Hall ■ Architekt: Ricardo Bofill Taller de Arquitectura
Projektant: AED project, a.s.

You have cooperated with Eva Jiřičná on other projects as well...

ZR: Apart from Prague Castle's Orangery, we also encountered each other, for example, during the reconstruction of the Church of Saint Anna for Václav Havel's foundation, which was one of the examples of very sensitive reconstruction. After monitoring the microclimate for a year, then as far as the technical equipment was concerned we actually just renewed some of the functional elements from the perspective of ventilation that our ancestors already introduced and we added some lighting to the building. Even though it first looked like we would be constructing another building just for the technical equipment. Our ancestors had worked out a lot of things well and it is good to understand why they do it that way and to return to it. Unfortunately nobody ever tells you that at school, the final solution is a matter of patient seeking and subsequent experience.

You are also contributing to the reconstruction of the Premonstratensian Monastery in Teplá, a national cultural monument.

AM: Monasteries and similar types of buildings were often heavily devastated during and after the war. We are trying to bring them back to life by restoring the natural ventilation ducts, by using clay insulation and traditional crafts and procedures, so that we cause the least amount of damage by adding new things. Everything is already there. When you look at today's green certification, then these old buildings are often greener than new ones, where there is some-

Velvyslanectví Turecké republiky ■ Architekt: Emre Arolat Architects ■ Projektant: AED project, a.s.

Keystone ■ Architekt: EM2N ■ Projektant: AED project, a.s.

times more technology then is absolutely necessary. But you have to hold back when you are reconstructing listed monuments and try to not put in everything there that you know or that you find in the latest catalogue.

So what, then, is your opinion on certification or green buildings?

AM: Every building must take these aspects into account these days, whether it gets certified or not. Large companies want to declare that they are not damaging the Earth more than they have to and so that are looking for "green" buildings. At the same time if we invest a little more in the beginning, then the building is more economical in terms of operating expenses – and every reasonable user wants a building where it does not needlessly spend money for its operation. Ecology is something like the farmers' markets. We are returning to what used to be normal. Then technology got a bit ahead of itself and in some cases the buildings are overly technical, meaning that they are unnecessarily expensive and also suffer from more breakdowns thanks to complicated technologies. These buildings have to be resolved intuitively. They have to be pleasant for the user, so that he does not need to study a manual for half an hour before he turns on the lights...

Dnes jsou to vesměs inteligentní budovy. Zatímco dříve převažovala část stavby samotné, dnes je to daleko více o vybavení technickým zařízením, které je stále komplikovanější.

ZR: Vývoj je dán i posunem provozních standardů z hlediska mikroklimatu a uživatelských parametrů. Když se podívám, co byl základ pro výpočet bilance chlazení před 15 lety a dnes... Když tehdy někdo řekl, že se bude v zimě i chladit, byla to velká diskuse. Dnes je to standard. Na nové požadavky reaguje také technická vybavenost. Progres vnímám především v provázanosti jednotlivých systémů. Jak systémy provázat, jak je nedubloovat, jak využít na více místech daný energetický potenciál – nevypustit ho do vzduchu, ale znova v budově otočit. To už se ale zase dostáváme k zelenému konceptu budov.

Pojďme zpět k vašim projektům. Vedle těch českých máte v portfolio i některé zahraniční – např. hotelový resort v Tichomoří nebo ambasádu ve Washingtonu. Jaká je vaše zkušenosť s projektováním v jiné zemi?

AM: Když si člověk odmyslí nějaké lokální zvláštnosti, staví se všude po světě stejně. Máme rozestavěný hotel v Asii a s pány arch. Chalupovými jsme vedle ambasády ve Washingtonu projektovali i český pavilon na Expo 2000 v Hannoveru anebo pivovar v Litvě. Ve Washingtonu si vyzkoušíme to, co zažíváme v ČR, když děláme lokálního architekta pro někoho ze zahraničí a uvádíme jeho vize v život v Česku, jen v obecných pozicích. Tzn. nyní hledáme v USA lokální partnery. Jsme v posledním kole výběru. Stavět by se mohlo v polovině roku 2014. Připravujeme také tureckou ambasádu v Praze, kde jsme zažádali o územní rozhodnutí.

Je práce se zahraničním architektem v něčem jiná?

AM: Práce je v podstatě stejná, jen se mluví jiným jazykem. Dnes lze projektovat prakticky kdekoli a odkudkoli. Existují letadla nebo videokonference. Ta jedinečnost staveb spočívá v osobě samotného architekta a je jedno, zda je český, nebo zahraniční. Myslím, že čeští architekti jsou absolutně srovnatelní.

Jedním z vašich projektů je Knihovna Václava Havla, na které pracujete se španělským architektem Ricardo Bofillem. Jak pokračuje?

ZR: Knihovna, na které máme možnost pracovat s panem architektem Bofillem a panem arch. Tichým, se stala mediálním tématem, což je v tuto chvíli velmi nešťastné. Primárním zadáním je skutečně knihovna, jejíž program byl s panem prezidentem i jeho spolupracovníky velmi podrobně datazen až do konce. Jak co se týče funkce jednotlivých místností, tak náplně jednotlivých patér. Od počátku byl projekt rozdělen na část rezidence a část knihovny s tím, že knihovna má větší podíl. V rámci předprojektové přípravy proběhla řada průzkumů, jejichž závěry byly respektovány jak vůči archeologům, tak vůči restaurátorům. Objekt jako takový není v úplně optimálním technickém stavu a také předchozí rekonstrukce z doby prezidenta Beneše byly poměrně razantní, a ne zcela citlivé. Dnes pokračuje archeologický průzkum, na jehož závěry jsme samozřejmě připraveni reagovat.

Máte za sebou 20 let projektování. Kdy bylo těch projektů nejvíce a jaká je situace dnes?

AM: Největší objemy jsme realizovali v roce 2008.

ZR: Co bylo před 4 lety, se už nevrátí, ale je to svým způsobem dobré. Stavěly se i věci, které postrádaly logiku. Prospělo to především kvalitě. Naopak některé projekty, které byly krizí přerušeny, se dnes oživují a dostávají se do fáze realizace.

Kolik je to projektů celkem? Jak se změnil za těch 20 let ateliér AED project?

AM: Určitě se rozrostl. Dnes máme včetně nás dvou tým cca 80 lidí.

ZR: Jsou to stovky projektů. Máme to štěstí, že jich relativně malé množství skončilo v šuplíku, nebo se nerealizovalo. Že se energie, kterou jsme do nich vložili, skutečně přetavila do konkrétních realizací. To si myslím, že je podstatné. To, co nás baví a dává nám i chuť do dalšího projektování.

ZR: Some developers have also started thinking about the operative qualities of buildings, and not just how to put it up fast and sell it fast. It has moved the discussion regarding alternate solutions for the energy concepts of buildings, including the use of alternative sources. In the technical conception of a building – I see a shift there and the definite positive aspect of green certificates. On the other hand if a house gets two additional points for bike stands, then that is definitely not what is most important.

How has technology changed over time?

AM: The area of the technical equipment of buildings has undergone the greatest development, especially in light current. Today they are predominantly intelligent buildings. While before the part concerning the construction itself prevailed, now it is far more about outfitting the technical equipment, which is ever more complicated.

ZR: The development is also given by the shift of the operating standards from the perspective of the microclimate and user parameters. When I look at what the basis for the calculation of the cooling balance was 15 years ago and today... When someone back then said that we would be cooling in the winter, too, there was a huge discussion. Today it is the standard. The technical equipment also reacts to the new requirements. I primarily see progress in the interconnection of the individual systems. How to connect the systems, how to not double them up, how to use the given energy potential in more than one place – not releasing it to the atmosphere but reusing it within the building. But this brings us back to the green building concept.

Let's return to your projects. In addition to the Czech ones, you also have some foreign ones in your portfolio – for example a hotel resort in the Pacific or an embassy in Washington. What is your experience with designing in other countries?

AM: When you leave out some local peculiarities, buildings are constructed the same all over the world. We have a partially-built hotel in Asia and with the Chalupový architects we designed the embassy in Washington and the Czech pavilion at Expo 2000 in Hannover or a brewery in Lithuania. In Washington we are trying out what we have experienced in Prague when we act as the local architect for someone from abroad and we bring his vision to life in the Czech Republic, only the other way around. This means that we are now looking for local partners in the USA. We are in the last round of choosing. Construction should begin in the middle of 2014. We are also preparing the Turkish embassy in Prague, where we have requested the zoning and planning decision.

Is work with a foreign architect different in any way?

AM: The work is essentially the same, only a different language is spoken. Today it is practically possible to design anywhere and from anyplace. There are airplanes and videoconferences. The uniqueness of the structure consists in the actual architect and it does not depend on if he is Czech or foreign. I think that Czech architects are absolutely comparable.

One of your projects is the Václav Havel Library, which you are working on with the Spanish architect Ricardo Bofill. How is that coming along?

Cafe B. Braun ■ Architekt: Al-Design, s. r. o.
 Projektant: AED project, a. s.

ZR: The library we have the opportunity of working on with the architects Ricardo Bofill and Richard Tichý has become a theme for the media, which is very unfortunate at this time. The primary assignment is the actual library itself, whose program was prepared in great detail with the President and his co-workers. Both in terms of the functions of the individual rooms and the content of the individual floors. From the beginning the project was divided into a residential part and the library part, with the library having the larger share. A lot of surveys took place as part of the pre-project preparation and their conclusions were respected both for archaeologists and renovators. The building as such is not in the best technical condition and the previous reconstruction from the time of President Beneš was relatively aggressive and not always sensitive. Today the archaeological research is continuing and of course we are prepared to react to its conclusions.

You have 20 years of designing behind you. What was the period with the most projects and what is the situation these days?

AM: We implemented the greatest volume in 2008.

ZR: The situation from 4 years ago will not be back, which is good in a way. There were buildings being constructed that lacked any logic. It primarily benefited the quality. Some projects that were put on hold, on the other hand, are coming back to life now and entering the implementation phase.

How many projects are there in total? How has AED project changed over those 20 years?

AM: It has definitely grown. Today we have a team of about 80 people, including the two of us.

ZR: There are hundreds of projects. We are lucky that relatively few of them ended up on the shelf or were not implemented. That the energy that we invested in them was actually remoulded into concrete implementations. That is important, I think. The things that we enjoy and give us an appetite for further designing.